

[Erik Hansen.]

Råds møde. Skovsnuppen er en fugl, der for størstepartens vedkommende i forårsmånederne trækker hen over landet for at søge mod ynglepladserne i Sverige og i Finland, hvor den møder fred i våren. En mindre del yngler i Danmark. Den forekommer i skovene ved Silkeborg, i Rold Skov, på Sydbyn og i ret stort antal på Bornholm.

På Bornholm er sneppen fredet om foråret, og der er, så vidt jeg er orienteret, fredning planlagt i Skanderborg amt. Jeg vil gerne her sige, at jeg aldrig fra bornholmernes side har hørt, at de derovre skulle føle sig dårligere, fordi de fredede skovsnuppen. Tværtimod har jeg erfaret, at man derovre føler sig lidt bedre, når det drejer sig om pleje af vildtet; deri er jeg ganske enig. Hvorfor så ikke holde op med at skyde snepperne om foråret i den øvrige del af landet? Ornitologerne har med al ønskelig tydelighed gjort gældende, at der ikke kan være nogen tvivl om, at sneppens normale æglægning begynder i marts måned. Jagttiden dækker således en betydelig del af danske ynglesneppers æglægningstid, ganske i strid med det, vi ellers mener, når vi siger, at vildtet skal have fred i yngletiden.

Ved fortsat at tillade forårsjagt på snepper tillader man yderligere, at forårsfreden i skov og eng forstyrres. Hvordan tror man det går, den dag sneppejagten går ind, den 1. marts, hvor jægeren med sin hund gennemsøger terrænet lige midt i den periode, hvor bl. a. harens killinger fødes? Det bliver ofte fremhævet, at vor ynglebestand af snepper kun er ringe i forhold til det antal, der skydes her i landet. Det er selvfølgelig rigtigt, men det fritager os ikke for vore forpligtelser over for den danske ynglebestand, hvis antal ville blive større, om vi fredede sneppen i yngletiden.

Man siger, at det antal, man skyder, ingen rolle spiller, fordi det er trækfugle. Det forekommer mig i og for sig at være så meget værre. Det er tidligere nævnt, at der hen over vore hoveder om foråret trækker rundt regnet 200.000 snepper. Af dem skyder man et sted mellem 7.000 og 10.000. Det er dog et betragteligt antal, og så er de 7.000-10.000, man henter ned fra luften, endda i de svage år; der er år, hvor man skyder det dobbelte og mere.

Ved første behandling af jagtloven i 1965

stod der her på folketingets talerstol en garvet politiker og jæger og talte sneppens sag, både den hjemlige ynglende og den, der kun for en stakket stund søger hvile her for at få kræfter til turen videre mod nord. Hvem var denne politiker og jæger? Det var såmænd landbrugsministerens partifælle, det var såmænd den socialdemokratiske ordfører hr. Herløv Larsens partifælle, det var selveste Holger Eriksen. Jeg kan ikke tilbageholde det stille suk: har denne mand dog slet ingen humane arvtagere i socialdemokratiet? Det ændringsforslag under punkt 11, som mit parti har været med til at stille, kan jo ved afstemningen vise, hvem der er human, og hvem der ønsker fortsat at kaldes ikke-human.

Når den nye jagtlov bliver vedtaget, kan ingen mere bare gå hen på politistationen og få et jagttegn. Der skal mere til. Det mere, der skal til, er foruden en betryggende færdighed i behandlingen af et jagtvåben kendskab til natur- og vildtpleje. I udvalget er der fra alle sider lagt megen vægt på, at man ikke som oprindelig foreslået nøjes med at kræve en prøve i våbenbrug. Det vil ikke være nok. En jæger skal færdes i naturen. Han har ikke bare ansvar for ikke at gøre skade på sig selv og andre, han har også et ansvar for den natur, han færdes i. Jeg er derfor meget glad for, at udvalget i betænkningen har anbefalet, at man forlader tanken om bare at foreskrive en prøve i våbenbrug. Det foreslås i betænkningen, at der arrangeres kursus under ledelse af jagtkonsulenter med passende lærerkræfter som medarbejdere, og jeg vil her gerne pege på, at der rundt omkring ved de forskellige skoleformer findes mange lærere med betydelig indsigt i naturfag, som vil kunne gøre god fyldest ved undervisningen af kommende jægere i natur- og vildtpleje. For god ordens skyld skal jeg bede landbrugsministeren bekræfte, at ministeren er enig med udvalget i, at forudsætningen for erhvervelse af første jagttegn er, at den førstegangsjagttegnssøgende har gennemgået et kursus i natur- og vildtpleje og ikke bare en prøve i skydefærdighed.

Med jagtloven følger forhøjede priser på jagttegn og dermed flere penge i jagtfonden. Efter det, der er oplyst over for udvalget, vil jagtfondens indtægter stige fra ca. 3 mill. kr., som de er nu, til godt 5 mill. kr.